

3 GUGONG OG DE KEJSERLIGE ROBER

Peder Havemann

7 MOLBO TEHAVE

Alexis Kaae

8 CORONAKRISEN PÅ TWITTER

Morten Brix

12 KAMPEN OM KØNNENE

Mads Lundegaard

16 DRØMMEN OM DET GODE LIV

Naja Morell Hjortshøj

21 ARKTIS. ANMELDELSE

Bertel Heurlin

24 SYV ANMELDELSER

32 STEMMER FRA KINA

37 TIGERENS ÅR

38 MIN REJSE TIL DANMARK

Hui Zhang

40 HVAD DEN SNURRENDE MØNT LÆRER OS

Bertel Heurlin

47 DKK-NYT

48 PAPER ART PEOPLE

TIL LYKKE TIL KINA

Kina passerede i 2021 en milepæl: Kina har udryddet fattigdom, det første af FN's 17 verdensmål. Bedriften med at flytte ca. 800 mio. fra ekstrem fattigdom til håb om en bedre fremtid er uovertruffen.

Kina har bekæmpet fattigdom ved fx at koble provinser og byer, firmaer og institutioner i øst med en makker i et af de fattigere områder i vest for at sikre ekspertise og egnsudviklingsstøtte. Med de relativt mindre enheder blev det nemmere at placere et ansvar. Det var nemlig pludselig de rige områder, der blev bedømt på evnen til at bruge deres mere avancerede knowhow til at få alle med.

Hvor man startede med de store linjer, har man de seneste år målrettet fokus. Fra at se problematikken fra administrative enheder som amter eller landsbyer gik man over til at screene befolkningen for at finde frem til de enkeltpersoner, der er ramt af fattigdom, og ikke mindst for at få udredt årsagerne. Og af indlysende grunde er de sidste de sværeste at få med.

Og hvad har man så gjort? Ja, det er naturligt nok en bred vifte af tiltag tilpasset lokale forhold. Det er nemlig karakteristisk kinesisk at eksperimentere og sætte pilotprojekter i gang, inden man ruller ud i større skala. Princippet er, at man ikke skal give folk en fisk men en fiskestang. Derfor har man bl.a. mobiliseret markeds kræfterne og øget værdikæden på landet. Det ses fx ved en udbredt e-handel og ved oprettelse af kooperativer.

Industriell udvikling på landet er en hjørnesten og et afgørende fokusområde for at sikre effekten fremover. Man forankrer industriel tankegang på landet ved at hæve lønningerne i forarbejdningsindustrien i de rige provinser mod øst, så flere flytter ind til Vestkina, hvor lønningerne er lavere. For så kan flere fra den flydende befolkning – migrantarbejderne – vende tilbage til de egne, de kom fra. De har det drive og den viden, der skal til. Det er motiverende at få succes og at kunne klare sig selv, og holdningsbearbejdelse er en del af planen.

Med skal også, at der tages politisk ansvar. Der er spændt et generelt sikkerhedsnet ud med en minimumsydelse og et løfte om at eliminere de "to bekymringer" (sult og beklædning) og sikre de "tre garantier" (sundhed, uddannelse og bolig). Beskeden grundvilkår, men det giver en basal tryghed. Der er også i Kina en del, der ikke er i stand til at forsørge sig selv. De sociale ydelser er naturligvis med til, at målet om at udrydde ekstrem fattigdom er nået.

Ift. målopfyldelsen har mange hæftet sig ved, hvor fattigdomsgrænsen ligger. Har Kina sat barren

lavt for på den måde at kunne opfylde målet? Kina opererer med ca. 4000 yuan pr. år eller \$ 1,7 pr. dag, hvor Verdensbanken har \$ 1,9.

Men fattigdomsgrænsen skal ses i sammenhæng med, hvad myndighederne (læs: fællesskabet) leverer. Der bygges boliger med stort statstilskud i stribevis i Kina. Der er en basissundhedssikring, hvor et beskedent beløb dækker de almindelige sygdomme, og der er oprettet landsbyklinikker.

Med i ligningen skal også tages opbygningen af infrastruktur. Netværket er udbredt til de fjerneste egne – der er en 5G-mast på Qomolangma. Højhastighedstogene har bundet Kina effektivt sammen fra den første linje blev anlagt i 2008 til forbløffende over 30.000 km. Der er nu asfalterede veje til alle Kinas byer og administrative landsbyer.

Kina satser benhårdt, og den kinesiske innovationskraft er undervurderet. Man skal ikke glemme, at Kina traditionelt har haft stort fokus på teknologiudvikling og videnskab. Jo mere man forstår Kinas historiske succeser, jo mindre overrasket er man over fremgangen i det moderne Kina.

Kampen for at udrydde ekstrem fattigdom har fundet sted samtidig med en kamp for miljøet. Udviklingen skal være bæredygtig. Mange i utilgængelige områder er flyttet til nye landsbyer, der ligger mere hensigtsmæssigt. Det har ud over bedre boligforhold også haft en stor betydning for miljøet, da sårbare områder så kan vende tilbage til naturen.

Skovplantning er et eksempel på, hvordan målene kan følges ad. Der er meget arbejde i skovplantning, og miljøfordelene kender alle. Men ikke mange ved, hvor meget skov der plantes i Kina: Skovarealet er steget fra 12,7 % i begyndelsen af 1970'erne til over 23 % i 2020.

Der er skabt basisforudsætninger for vækst og fremgang for den fattige del af befolkningen. Når alt det lægges sammen, er der grund til at ønske Kina til lykke med grundlæggende at have opfyldt det første af FN's verdensmål.

Og lykke til, for udfordringerne står i kø. Der er ingen laurbær at hvile på, kampen står nu om at sikre, at man ikke falder tilbage i fattigdom, for mange er kun lige akkurat hævet over fattigdomsgrænsen.

Der er fortsat relativ fattigdom. Men der er også en fælles drøm om at gøre en forskel og lykkes med opgaven om at revitalisere et smukt og velstående Kina og samtidig sikre et land i balance. Den kinesiske drøm – og dermed succeskriteriet – er: Ikke én skal lades tilbage.

Julie Brink

Forsidefoto:
Tiger i Heilongjiang
Siberian Tiger Park.

Fotograf: Guan Yali,
senior photographer,
General Office of Harbin
Municipal People's
Government.

PS Ja, jeg ved naturligvis godt, der også er mange problemer i Kina.

Men behøver man altid at skulle udstikke en række forbehold, når der som her er noget, der er positivt?